

Phong Vũ



Mỗi năm, khi không khí mùa đông bắt đầu rờn ràng với những bông tuyết Giáng Sinh đã nghe vang vang khắp nơi, lòng tôi lại nao nức nhớ đến những ngày lễ hội của gia đình hàng năm, mà các con tôi thường gọi đùa là “ba ngày lễ lớn”: Sinh nhật mẹ: 20/12; Giáng Sinh: 25/12; Kỷ niệm cưới bố mẹ: 26/12.

Hàng năm, đây là dịp gia đình chúng tôi đoàn tụ vui vẻ bên nhau, để cùng vui chơi, đi du lịch, hoặc thăm viếng một thành phố nào đó. Đây là một chuyến thăm gia đình thật đẹp, mà tôi vẫn ao ước được gìn giữ mãi mãi. Ngày thường ai cũng bận rộn, đi làm, đi học! Vợ tôi ở nhà, ai cũng có phòng riêng, công việc riêng và sở thích riêng để tiêu khiển. Sau này các con lớn lên ra trường, đi làm, có gia đình hoặc sống riêng thì việc đoàn tụ gia đình vui chơi với nhau lại càng cần thiết hơn bao giờ hết.

Đây là dịp để mọi người trong gia đình có thời gian vui chơi, trò chuyện, tâm tình, để đó để hiểu nhau hơn và thấu hiểu nhau hơn. Phú quý, giàu sang hay thành đạt hay là điểu quan trọng, những điểu quan trọng hơn là tình yêu thương trong gia đình với nhau. Có tình chúng ta xây dựng ngôi nhà đẹp, những người có tình ta mới xây dựng “Tổ ấm”. Bởi vì tôi Tình Thương luôn quan trọng hơn tiền, vì giàu sang danh vọng đến mấy những gia đình thiếu tình thương thì cuộc sống cũng mất ý nghĩa thật đẹp.

Gia đình chúng tôi có nhiều kỷ niệm đẹp nhân mùa Giáng Sinh, những mùa Giáng sinh đầu tiên trên đất Mỹ là mùa lễ hội gia đình gây nên những khoảnh khắc đáng nhớ.

Gia đình chúng tôi đến chân lên đất Mỹ (MI) đúng ngày 20/12/90 và được đi gia đình ông xã tôi ra phi trường GR để chào đón tôi và gia đình. Sau đó là tiệc tùng, gặp gỡ bạn bè bạn thân sau bao nhiêu năm xa cách. Ông xã tôi có lẽ là người cảm động và vui nhất, vì được gặp lại những người thân yêu sau bao nhiêu năm xa cách không khí tràn ngập tình yêu thương, tình gia đình, mọi người đều đưa ân cần quan tâm chăm sóc tôi trong gia đình tôi. Xin chân thành cảm ơn mọi người! Tạ ơn Chúa! Ngày sinh nhật tôi lại là ngày đầu tiên gia đình tôi đến chân lên đất Mỹ, vùng đất của chúng tôi, một ngày ghi dấu nên đời đời khó quên của gia đình tôi.

Tôi khuya tôi mới đi ngủ, nhưng vì chưa quen giờ giấc thay đổi giờ của Việt Nam và M, khí hậu lại thay đổi hoàn toàn. Lần đầu tiên tôi mới nhận được cái lạnh thực sự của mùa đông, nên tuy khá mệt vì thời gian di chuyển khá dài, nhưng tôi vẫn nhận mình mang chưa ngủ được. Tôi háo hức được tới thiên đường của M, tôi mong muốn và nói với nhà, nhưng nói thân yêu, quen thuộc bắt đầu lên tôi dâng lên. Tôi ra đứng bên cửa sổ trên lầu nhìn xuống phố như chung quanh, chợt thấy thấy thấy câu hát của TCS:

“Lòng thật bình yên mà sao buồn thế?
Giật mình nhìn ra: Ôi, phố xa lạ!”

Mệt quá vào giờ ngủ, rồi thiếp đi đôi vài giờ, tôi lại chợt tỉnh dậy và không gian không còn quen thuộc, mới nhận ra mình đang ở xa lạ. Tôi lại rón rén đứng bên khung cửa sổ nhìn ra cảnh vật bên ngoài. Tuy đang rời bay bay trong xóa không gian, mệt mỏi trong lòng linh tuy đẹp, nó hoàn toàn khác hẳn với khung cảnh tôi nhìn thấy trước khi đi ngủ.

Tuy đang rời phố đầy cây cối, lại đi và các mái nhà mệt mỏi trong tinh khôi. Thật là mệt mỏi khung cảnh tuy đẹp mà trước đây tôi chỉ được nhìn ngắm qua phim ảnh, và bây giờ nó đang hiện diện trước mắt tôi. Tôi ngắm nhìn và thấy ng thức vẻ đẹp tuy đẹp và của thiên nhiên mùa đông lần đầu tiên trong đời.

Sáng ra, lúc ăn đi tâm, nghe tôi kể niềm say mê thấy ng thức vẻ đẹp của tuy rời lúc sáng sớm, bà mẹ tôi nói:



“Tuy mới bắt đầu rời hôm nay, thôi cứ thấy ng thức vẻ đẹp của tuy rời đi rời sau này lâu mới thấy hết cái đẹp vì tuy (đúng ng xá trển trết gây tai nạn xe quay vòng và bị lật, khi tuy rời tan thì đổ bể, lỵ lỵ). À, thì ra ở đời cái gì cũng có 2 mặt của nó.”

Tôi chợt có ý nghĩ so sánh ngớ ngĩnh: hình như đọt măng nứa cũng tựa rơm rạ giồng như hình như đọt măng nứa cũng hôn nhân khi mới bắt đầu. Sao nó đọt măng tựa rơm và đáng yêu đọt nứa! Nhưng khi trải qua “thực tế dài lâu” thì hiểu rồi! Sao mà “trên trời khó đi”, đôi lúc nhìn vào chòm sao “lạ lẫm, dè dặt” quả đúng như lời một bài hát:

“Đắm chìm vào tình yêu có trăm lần vui, có vạn lần sầu.”

Nhưng thôi ta phải biết chấp nhận cả hai mặt của cuộc đời thích nghi mà vui sống.

Nhưng ngày sau đó, chúng tôi đã cùng nhau thay nhau đi thăm bà con, đi shopping. Chúng tôi thấy đâu đâu cũng trang trí những cây thông to đọt, với ông già Noel cưỡi tuấn xa ở trung các sân nhà. Có đi mua tụy tụy đây là tụy tụy thật, nên mọi mặt con tôi tha hồ chấp hình với tụy tụy.

Đọt nứa 24/12 cũng đi gia đình cùng đi dạo phố đêm, đón Chúa Hài Đắm chìm sinh ra. Khi cả nhà thướt thướt hát bản Thánh Ca Giáng Sinh Việt Nam quen thuộc, tôi nhớ đến tôi cảm nhận đọt nứa “lạ lẫm” trong câu hát:

“Đêm đông lạ lẫm, Chúa sinh ra đọt, Chúa sinh ra đọt
Nằm trong hang đá, nơi máng lạ...”

Ngắm nhìn hang đá Chúa sinh ra với hàng chòm sao mà các thiên thần đã hát vang trong đêm Chúa giáng trần:

“Vinh danh Thiên Chúa trên trời
Bình an đời đời cho người Thiêng Tâm”

Tôi cảm nhận rõ sự bình an sự đọt nứa trong tâm hồn lành của con người, và mọi người trên trái đất này bắt kỳ màu da, chủng tộc, tôn giáo đều có bình an đều có mặt cuộc sống hạnh phúc trên trần thế này.

Nói tại đây tôi là người chuyên đi hành hương thăm Đt Thánh (Israel) năm rồi. Khi đến viếng hang đá Bethlem, nơi Chúa sinh ra, tôi nhìn thấy nhiều sắc dân khác nhau, với nhiều tôn giáo khác nhau cùng đến chiêm bái nơi Chúa giáng trần năm xưa. Lúc đó, tôi mới ý thức được rằng sự ngông cuồng tin Chúa ra đời của chúng nhân thế quá đông, nhưng lại chia 5, số 7 (Hồi giáo, Thiên Chúa giáo, Do thái giáo, Tin Lành...) và đôi khi họ lại kình chướng nhau, họ không thể hiểu được rằng họ nhận Chúa truyền dạy: “Hãy yêu thương nhau...” Chúa ở trên cao nhìn xuống chúng cũng buồn lắm, nhưng tâm tình trong một bài hát:

“Trên cao ở, Ngài nhìn xuống chúng gian, và chúng trên một nơi một để chúng miên man, và đi xuống gì làm Chúa thấy vui lòng và đi xuống gì làm Chúa thấy buồn lòng?”

Muốn chui vào hang đá, và hôn lên ngôi sao, nơi các thánh được ghi nhận chính là chỗ Chúa đã sinh ra, mới người phải quỳ xuống, cúi mình khom lưng mà lọt vào, nghĩa là muốn “gõ cửa” được Chúa ta phải biết khiêm tốn, họ mình xuống vì chính Chúa cũng đã hạ mình xuống, sinh trong hang đá nhỏ bé, khó nghèo.

Ôi, xin Chúa dạy con luôn có lòng khiêm tốn trong gia đình cho tôi ngoài xã hội, để tâm hồn con được bình an. Vì lòng khiêm tốn và sự bình an trong tâm hồn luôn đi đôi với nhau.

Sau thánh lễ nửa đêm, về nhà là tiệc “reweillon”. Sau tiệc, mọi người quây quần bên cây thông lớn trang trí rất đẹp, với nhiều ánh đèn màu sắc lung linh, để người gõ thông vô số là những gói quà lớn nhỏ, được gói lại với những giấy màu sắc rực rỡ thật đẹp. Mọi người ai cũng háo hức chờ đợi nhận quà và mở quà. Gia đình tôi lớn đều ưu tiên được “enjoy Christmas” trên nước Mỹ, nên nhận được rất nhiều quà khác nhau từ nhiều anh em, họ hàng. Thật là cảm động, biết ơn và thú vị! Hai con trai lớn, đứa nào cũng vui thích vì nhận được nhiều món quà và để chơi đẹp, lớn. Riêng con gái út thì quá vui, ngoài những quà lớn và chiếc áo đẹp xinh đẹp, còn có con búp bê vớ a to, vớ a xinh đẹp, lại biết nhồm nhồm, mở mắt. Tôi đó con gái vào giờ ngủ với con búp bê xinh đẹp nằm bên cạnh. Tôi đoán nó đã có một giấc mơ đẹp về mùa Christmas đều ưu tiên trên đất Mỹ. Chúng chúc con gái luôn được hạnh phúc như những giấc mơ đẹp trên những giấc mơ.

Ngày hôm sau 26/12, sau khi ăn tiệc họp mặt gia đình, chúng tôi vô cùng ngạc nhiên và cảm động, khi thấy biết ơn xuống nhìn một chiếc bánh to trang trí thật đẹp với hàng chữ:

“Happy Aniversary... 26/12/70 ** 26/12/90”

Gia đình tôi đã c m i lên đ ng quây qu n chung quanh ả bánh, đ ch p hình, c t bánh trong ti ng v tay chúc m ng c a m i ng i th t là c m đ ng vì m i ng i v n còn nh đ n ngày Aniversary c a gia đình tôi; có l vì nó d nh , ngay sau ngày Chúa ra đ i. Đây là sáng ki n c a ông xã tôi khi ch n ngày c i khi x a. Xin chân thành cám n t m lòng ân c n, tình nghĩa c a m i ng i đ i v i gia đình tôi.

Đúng là m t mùa l h i gia đình đ p nh t và gây n t ng m nh nh t.
“C m n Ng i vì ngày hôm nay đây chúng con quây qu n đang có nhau.
Bi t bao h nh phúc s t chia, cu c s ng m n th ng nhau đ y tr n tình thân.”

Đêm v , trong không khí thnh l ng, m t mình ng i c nh hang đá nh bé, đ n s trong phòng, đầu đây l i c a bài hát Christmas n i tiêng nh nhàng c t lên: Silent night (Đêm tnh l ng); Holy night (Đêm thánh vô cùng); All is calm” (T t c đ u tnh l ng).

L i bài hát nh c nh tôi Chúa đã đ n tr n th trong không khí yên bình và s tnh l ng c a đ t tr i, ch không ph i trong quang c nh n ào náo nh t chào m ng c a ngày hôm nay. Tôi c m nh n s thnh l ng c a không gian và s tnh l ng c a tâm h n giúp tôi đ n g n Chúa h n. L y Chúa xin giúp con m i ngày trong đ i s ng bi t gi l y nh ng kho ng thnh l ng c n thi t, đ con có đ p nhìn l i chính mình, đ con l ng nghe đ c ti ng Chúa, l ng nghe đ c ti ng nói c a tình ng i chung quanh con.

Đêm nay trong s thnh l ng c a không gian và tâm h n, ng i vi t l i nh ng giòng ký c này. Nhìn l i hai m i năm qua, trên vùng đ t m i này, gia đình tôi dù đã tr i qua bao nhiêu khó khăn, thăng tr m, đ i đ i trong đ i s ng, nh ng cu i cùng t n Chúa, m i chuy n đ u t đ p h n 20 năm tr c r t nhi u. Tôi xin cám n n c M đã c u mang và đ m l i nhi u c h i cho gia đình tôi cũng nh cho m i ng i n i đây. Tôi cũng nh l i nh ng ân tình, nh ng giúp đ c a m t s b n thân và m i ng i đ i v i gia đình tôi và riêng cá nhân tôi trong su t 20 năm qua, đ c bi t là nh ng lúc tôi g p khó khăn c n s nâng đ v t ch t cũng nh tinh th n. Tôi xin trân tr ng ghi nh n, bi t n và c nguy n s làm đ c đ i u gì đó t đ p trong t ng ngày c a cu c s ng nh nh ng ý th c a Đ c Đ t Lai L t Ma mà tôi r t tâm đ c:

“Nguy n cho tôi tr thành
Nh p đ p c a hòa bình
Nh p đ p c a yêu th ng

Và nó cũng là an lạc”

Nhân Kỉ Niệm Mùa Giáng Sinh th 20 trên đ ất M 12/1990 – 12/2010.

[Nguyễn Tấn San Mạnh Sáng thu c h ệ th ệ ng truy ề n thông c ủa BPSOS: <http://www.machsongmedia.com> .]